Súd:	Krajský súd Bratislava
Spisová značka:	6Co/302/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1111227324
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Martin Murgaš
ECLI:	ECLI:SK:KSBA:2015:1111227324.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a JUDr. Dariny Kuchtovej v právnej veci žalobkyne: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., Mamateyova ul. č. 17, Bratislava proti žalovaným: 1/ Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., Dostojevského rad č. 4, Bratislava, 2/ J. X.Á., U. U. O. Č.. XX, Y., o 2.181,03 eur s prísl., na odvolanie žalovanej 1/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 23. marca 2015, č. k. 4C/160/2011- 123, pomerom hlasov 3 : 0, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutom výroku p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni 2.181,03 eur s 9,25 % úrokmi z omeškania od 07.07.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd prvého stupňa žalobu zamietol a o trovách konania nerozhodol s tým, že o nich rozhodne po právoplatnosti rozsudku.
Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaná 2/ dňa 27.07.2008 riadila motorové vozidlo zn. A., P. Y.-XXXBX v smere z obce U. D. Y., pričom neprispôsobila rýchlosť jazdy svojím schopnostiam a vlastnostiam vozidla, následne nezvládla riadenie vozidla, pričom zišla z vozovky na ľavú stranu, kde sa vozidlo prevrátilo. Spolujazdec M. Q. utrpel pri nehode zranenie pravej ruky. Okresné riaditeľstvo PZ, Okresný dopravný inšpektorát Bratislava - okolie uznesením zo 06.09.2008 Č.p.: ORP-P-916/H-DI-ODN-2008 odložil trestné stíhanie pre jeho neprípustnosť v zmysle § 197 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku. M. Q. je poistencom žalobkyne a z tohto dôvodu žalobkyňa uhradila náklady za zdravotnú starostlivosť, ktorá mu bola poskytnutá, vo výške 2.181,03 eur. Tieto náklady žalobkyňa uhradila v období od 12.09.2008 do 09.03.2009. Žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu za poskytnutú lekársku starostlivosť v zmysle § 42 ods. 4 písm. a/ zák. č. 577/2004 Z.z.. Tento nárok uplatnila jednak voči žalovanej 2/, keďže k poškodeniu zdravia u M. Q. došlo jej zavineným protiprávnym konaním a jednak voči žalovanej 1/, pretože žalovaná 2/ spôsobila predmetnú dopravnú nehodu motorovým vozidlom poisteným u žalovanej 1/. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba je čo do základu dôvodná. Súd prvého stupňa sa v prvom rade zaoberal námietkou premlčania, ktorú uplatnili žalovaní 1/, 2/. V tomto ohľade súd prvého stupňa vychádzal z právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v zrušujúcom uznesení z 25.09.2014, č. k. 6Co/470/2014-120. Súd prvého stupňa preto ustálil, že predmetný nárok sa premlčuje v 3 - ročnej premlčacej dobe v zmysle § 101 Obč. zák. 3 - ročná premlčacia doba začala plynúť po vyplatení poslednej časti úhrady poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti, t. j. dňa 10.03.2009 a uplynula dňom 09.03.2012. Žalobkyňa podala žalobu na súd prvého stupňa dňa 23.08.2011, teda včas - pred uplynutím premlčacej doby. Pokiaľ ide o výšku nároku, táto nebola medzi účastníkmi konania sporná. S poukazom na tieto závery súd prvého stupňa uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu 2.181,03 eur z titulu nároku na náhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v zmysle § 42 ods. 4 písm. a/ zák. č. 577/2004 Z.z.. Výrok o povinnosti

žalovaných zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania súd prvého stupňa odôvodnil poukazom na ust. § 517 ods. 2 Obč. zák., v spojení s § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z.. V časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala úrokov z omeškania zo sumy prevyšujúcej istinu 2.181,03 eur, súd prvého stupňa žalobu zamietol. O trovách konania súd prvého stupňa nerozhodol (§ 151 ods. 3 O.s.p.).
Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalovaná 1/ a napadla ním výrok, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 2.181,03 eur s prísl. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku zmenil tak, že žalobu zamietne, alebo aby ho v napadnutom výroku zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietla, že súd prvého stupňa riadne neodôvodnil svoj záver o tom, že predmetný nárok sa premlčuje v 3 - ročnej všeobecnej premlčacej dobe v zmysle § 101 Obč. zák. Podľa žalovanej 1/ nepostačuje iba odkaz súdu prvého stupňa na právny názor odvolacieho súdu. Ďalej žalovaná 1/ v odvolaní vyslovila názor, že predmetný nárok sa premlčuje v 2 - ročnej subjektívnej a v 3 - ročnej objektívnej premlčacej dobe v zmysle § 106 Obč. zák. Pre prípad potvrdenia napadnutého rozsudku žalovaná 1/ navrhla, aby odvolací súd pripustil proti svojmu rozhodnutiu dovolanie.
Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku potvrdil.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutom výroku vecne správny.
Odvolací súd uznesením z 25.09.2014, č. k. 6Co/470/2014- 120 zrušil prvý v poradí rozsudok súdu prvého stupňa v predmetnej veci zo 07.04.2014, č. k. 4C/160/2011-98. V odôvodnení tohto zrušujúceho uznesenia odvolací súd uviedol: „Právo postihu (tzv. regresné právo), ktorým je právo zdravotnej poisťovne uplatniť si voči tretej osobe nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, je hmotnoprávnym nárokom zdravotnej poisťovne voči osobám zodpovedajúcim za škodu, pričom túto škodu musela z iného právneho dôvodu (z dôvodu spôsobenia škody treťou osobou) uhradiť spôsobom upraveným v osobitných zákonoch a nie je preto právom na náhradu škody podľa § 420 Obč. zák. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30.06.2011, sp. zn. 2Cdo/343/2009). Vzhľadom na uvedené treba vychádzať z toho, že uplatnený nárok žalobkyne sa premlčuje vo všeobecnej 3 - ročnej premlčacej dobe v zmysle § 101 Obč. zák.. Táto premlčacia doba začala plynúť dňom, kedy žalobkyňa zaplatila úhradu poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/70/2009). Ak žalobkyňa zaplatila poslednú časť úhrady poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti dňa 09.03.2009, ako to ustálil súd prvého stupňa, 3 - ročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na súde začala plynúť dňa 10.03.2009 a uplynula dňom 09.03.2012. Žalobkyňa podala žalobu na súd prvého stupňa dňa 23.08.2011, teda včas - pred uplynutím premlčacej doby. Rovnako by predmetný nárok nebol premlčaný v prípade, ak by sa vychádzalo z toho, že 3 - ročná všeobecná premlčacia doba začala plynúť dňom 10.09.2008, teda deň nasledujúci po dni 09.09.2008, kedy žalobkyňa podľa svojho tvrdenia zaplatila poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti prvú časť úhrady. V takom prípade totiž 3 - ročná premlčacia doba uplynula dňom 09.09.2011, pričom žalobkyňa podala žalobu na súd prvého stupňa dňa 23.08.2011, teda včas.“
Súd prvého stupňa bol v zmysle s § 226 O.s.p. týmto právnym názorom odvolacieho súdu viazaný a aj sa ním dôsledne riadil. Nie je možné vytýkať súdu prvého stupňa, že napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnil. Na str. 5 v ods. 8 napadnutého rozsudku súd prvého stupňa postačujúcim spôsobom vysvetlil, prečo je (v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu) toho názoru, že predmetný nárok sa premlčuje v 3 - ročnej všeobecnej premlčacej dobe a nie ako nárok na náhradu škody v premlčacích dobách uvedených v § 106 Obč. zák. Žalovanej 1/ bolo uvedené zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu doručené dňa 13.10.2014. Žalovanej 1/ malo (mohlo) byť zrejmé, že súd prvého stupňa sa v zmysle § 226 O.s.p. bude riadiť právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý jej bol známy.
Z toho je zrejmé, že rozsudok súdu prvého stupňa je z hľadiska odvolacích dôvodov vecne správny v napadnutom výroku, ktorým bola žalovanej 1/ uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 2.181,03 eur s prísl. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd, ktorý bol viazaný aj dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), nepreskúmaval napadnutý rozsudok pokiaľ ide o správnosť vyčíslenia istiny 2.181,03 eur a ani pokiaľ ide o správnosť výroku o úrokoch z omeškania, pretože žalovaná 1/ v odvolaní správnosť napadnutého rozsudku z tohto hľadiska nenapadla.
Výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žalovanej 2/ uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 2.181,03 eur s prísl., nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť. To isté sa týka aj výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá.

Rozhodnutie odvolacieho súdu nemožno považovať za rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Judikatúra už totiž riešila otázku charakteru predmetného právneho vzťahu a túto otázku vyriešila tak, že právo na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť nie je právom na náhradu škody (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30.06.2011 sp. zn. 2Cdo/343/2009). Preto odvolací súd nepripustil proti svojmu rozhodnutiu dovolanie.
O trovách prvostupňového a odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa (§ 224 ods. 4 O.s.p.). Odvolaciemu súdu nie je jasné, prečo súd prvého stupňa postupoval v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p., keď v prejednávanej veci sa nejedná ani o zložitý prípad, ani v konaní nevystupuje väčší počet účastníkov a napokon v konaní nebol uplatňovaný väčší počet nárokov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.